

Forhandling

Formanden:

Hr. Knud Erik Kirkegaard starter vi med i dag.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, det går stærkt fremad for Det Konservative Folkeparti i øjeblikket.

Af principielle grunde kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte dette lovforslag. Vi finder det principielt forkert at supplere lovimplementeringen af et minimumsdirektiv med bestemmelser, der klart ligger ud over direktivets indhold, altså lige præcis det, som arbejdsministeren gør med dette lovforslag.

Vi finder, at ministerens fremfærd i denne sag er dybt betænkelig og fremover vil gøre det vanskeliggere at finde frem til fælles holdninger om dansk arbejdsmarkedspolitik i EU-sammenhæng. Det er i forvejen svært nok at fastholde den danske arbejdsmarkedspolitiske tradition med aftaleregulering frem for lovregulering. Nu gør ministeren det hele endnu sværere.

Vi har ingen indvendinger imod, at direktivets indhold lovimplementeres, idet vi har forstået, at parterne på arbejdsmarkedet er enige om, at i dette tilfælde vil lovimplementering være at foretrække frem for aftaleimplementering. Men vi vender os imod de bestemmelser i forslaget, som ministeren lægger oveni, og i øvrigt ikke kun af principielle grunde.

For det første savner vi en overbevisende argumentation for, at det er nødvendigt at skærpe eksisterende praksis vedrørende den såkaldte passivitetsregel. På baggrund af afgørelsen i Superfos-sagen har erhververen efter nugældende retspraksis en frist på 6 uger til at tage stilling til, om han vil tiltræde den eksisterende overenskomst. Det er efter vores opfattelse en rimelig tidsfrist, og vi ser ingen fordele for nogen af parterne i at forcere denne stillingtagen, måske snarere tværtimod.

For det andet finder vi det betænkeligt, at det efter forslaget vil blive muligt at påtvinge behandling i det fagretlige system af spørgsmål vedrørende individuelle rettigheder. Det fagretlige system er bygget til at tage sig af kollektive rettigheder og bygger i øvrigt på, at begge parter er enige om, at en sag skal køre her, altså i det fagretlige system, og ikke ved de almindelige domstole. Dette ønsker vi at fastholde.

For det tredje vender vi os imod, at der gennem lovgivning pålægges en part, nemlig erhververen, forhandlingspligt, også i tilfælde,

hvor erhververen har overenskomst med et andet forbund om det pågældende arbejde. Hermed lægges der helt unødvendigt op til konflikter, som ikke vil kunne tjene noget som helst fornuftigt formål.

Vi synes, at arbejdsministeren med dette forslag skubber dansk arbejdsmarkedspolitik ud på et skråplan, og det kan vi ikke medvirke til.

Som lægmand, som ikkejurist, kan jeg ikke finde overensstemmelse mellem forslagens punkt 4, sådan som det er formuleret, og så bemærkningerne til punkt 4. Det, det drejer sig om, er det tidspunkt, hvor erhververen skal give meddelelse om, at han ikke vil acceptere overenskomsten, hvis han skal slippe fri for det. Jeg læser selve lovtæksten på den måde, at han har 3 uger efter overtagelsen til at tage stilling, og efter bemærkningerne forekommer det kun at være 2 uger. Jeg vil godt bede arbejdsministeren om at forklare os ikkejurister, hvordan der kan være overensstemmelse mellem disse to formuleringer.

Jens Vibjerg (V):

Da Venstres ordfører på området her, fru Charlotte Antonsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Når man læser ministerens begrundelse for dette forslag, ser det jo helt tilforladeligt ud. Det lyder, som om der kun er tale om en ubetydelig ændring, som lægger sig helt op ad den praksis, der allerede er, men når sagen granskes nøjere, tyder indholdet af lovforslaget snarere på, at der er tale om en ulv i fåreklæder.

Det tyder på, at lovforslaget er et skridt i retning af tvangskollektivisering. Desværre kommer det ikke bag på os, for LO forsøgte så sent som i 1997 at presse regeringen til tvangskollektivisering. Det blev afvist dengang, men nu har regeringen altså bøjet sig for LO.

Forsøget på at tvangskollektivisere sker ved at sammenpresse den periode, som virksomhedsejere har til at tage stilling til, om den hidtidige overenskomst skal fortsætte også med de nye ejere. Ved at give den nye ejer en meget kort frist til at afgøre, om den hidtidige overenskomst skal fortsætte, eller om der skal laves en ny og bedre aftale med et andet forbund, kan der i realiteten blive tale om, at man vælger den gamle aftale, fordi der simpelt hen ikke er tid til at drøfte sagen med medarbejderne og overveje andre alternativer.

Den anden væsentlige del af forslaget drejer sig om det fagretlige system. Det foreslås, at sy-